

ЄВРЕЇ В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ

Після утворення Центральної Ради єврейські організації влаштували демонстрацію. Коли процесія наблизилась до будинку Ради, на балконі був вивішений прапор з магендовидом, а міська капела підхопила сіоністський гімн Хатікву (Надія). У Малій Раді засідали представники п'яти єврейських партій. Посаду міністра з єврейських справ у різні часи обіймали М.Зільберфарб, В.Лацький, П.Красний. С.Гольдеман був міністром праці, а С.Марголін – послом у Лондоні. Євреям, як і іншим національним меншинам України, було надано право на національно-персональну автономію.

Через чотири роки після тих подій В.Винниченко відзначав лояльність єврейських організацій, які “прийняли в свою свідомість Центральну Раду, як свій орган і виступали в ньому як рівні члени його, з рівними правами, політичними і національними”. Однак багаторічне розпалювання міжнаціональної ворожнечі теж дало свої наслідки. Чимало офіцерів-чорносотенців стали старшинами в українському війську. Саме вони разом із отаманами нерідко були ініціаторами погромів, під час яких у 1918-1920 рр. в Україні було вбито більше 200 тис. євреїв.

Ворожим силам вдалось тоді втопити у крові незалежність України, а більшовики, прийшовши до влади, розпочали боротьбу з тими, хто відстоював свою національну гідність.